

YETİNMEZLİK ÖLÇEĞİ: BİR GEÇERLİK ve GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

THE MAXIMIZATION SCALE: A VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Ahmet AKIN

Sakarya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,
Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık AD, Sakarya-Türkiye
aakin@sakarya.edu.tr

Erol UĞUR

Sakarya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,
Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık AD, Sakarya-Türkiye
eugur@sakarya.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı Yetinmezlik Ölçeğini (Nenkov, Morrin, Ward, Schwartz, & Hulland, 2008) Türkçeye uyarlamak ve geçerlik ve güvenilirliğini incelemektir. Çalışma 300 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Doğrulayıcı faktör analizi sonucuna göre 6 maddeden ve tek boyuttan oluşan modelin iyi uyum verdiği değerlendirilmiştir ($\chi^2= 18.30$, $sd= 8$, $RMSEA= .066$, $CFI= .95$, $IFI= .96$, $AGFI= .95$, $GFI= .98$, $SRMR= .045$). Ölçeğin faktör yükleri .33 ile .58, düzeltilmiş madde toplam korelasyon katsayıları ise .24 ile .45 arasında sıralanmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı için .60 olarak bulunmuştur. Bu verilere dayanarak, Yetinmezlik Ölçeği Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

Anahtar sözcükler: Yetinmezlik, maksimizasyon, geçerlik, güvenilirlik, doğrulayıcı faktör analizi

Abstract

The aim of the present study is to examine the validity and reliability of the Maximization Scale (Nenkov et al., 2008). Participants were 300 university students. The results of confirmatory factor analysis demonstrated that the six items loaded on one factor ($\chi^2= 18.30$, $df= 8$, $RMSEA= .066$, $CFI= .95$, $IFI= .96$, $AGFI= .95$, $GFI= .98$, $SRMR= .045$). Factor loadings ranged from .33 to .58 and the corrected item-total correlations ranged from .24 to .45. Cronbach alpha internal consistency reliability coefficient was .60. According to these results it can be argued for that this scale is a valid and reliable instrument.

Keywords: Maximization, validity, reliability, confirmatory factor analysis

GİRİŞ

Mutluluğu aramak, acıdan kaçınmak, en iyiyi, en yararlıyı ya da en az acı vereni deneyimlemek, insanoğlunun kadim bir doğal eğilimidir. Mutluluk, özde görelî bir kavram olması yönüyle her bireye göre farklı bir mutluluk ölçütünün var olduğu bir gerçektir. Bireylerin *en iyiyi* hedefleme eğilimi göz önüne alındığında meslek edinme, evlilik, çocuk sahibi olma ve kariyer gelişiminden günlük yaşamsal ihtiyaçların karşılanmasına kadar birçok yaşam durumunda kişisel ölçütlerin yanı sıra seçim yapma ve karar verme gerekliliği mutluluk denklemine eklenmektedir. Mutluluğu elde etme sürecinde bireyler birçok seçim durumu ile karşı karşıya gelmektedir. Schwartz ve diğerleri (2002) bireylerin, seçenekleri eleyerek en iyiye ulaşma motivasyonuna sahip olduklarını belirtmiştir. Akılcı Seçim Kuramı'na göre bireyler her hangi bir olası davranışında maddî, fizikî, psikolojik ve daha birçok açıdan getiri-götürü dengesini değerlendirerek daha iyisine ulaştıracak yolu seçer. Diğer bir ifadeyle bireylerin, fayda elde etme motivasyonunu en uyguna ve en iyiye odakladıkları kabul edilir. Bireyin ilgi, değer ve merak gibi kişisel değişkenleri ve seçim yapmanın doğasındaki kısıtlamalar akılcı seçimin temel bileşenleri arasında yer almaktadır (Alexander, Marx, & Williams, 2004; Selman & Uçar, 2011).

Yetinmezlik (Maksimizasyon) kavramı psikoloji çalışmalarına Schwartz ve diğerleri (2002) tarafından yapılan araştırmalar sonucunda dahil olmuştur. Türkçe'ye Yetinmezlik şeklinde çevrilebilen maksimizasyon, öz olarak bireylerin herhangi bir duruma ilişkin karar verme sürecinde mevcut seçeneklere göre daha iyisini ve sonal olarak en iyisini elde etme eğilimini ifade eder. Yetinmezlik, mevcut seçeneklere razı olmayıp daha fazlasını isteme ile karakterize yüksek kişisel standartlara vurgu yapar (Nenkov ve diğerleri, 2008). Yetinmezlik konusunda araştırma yapan Schwartz ve diğerleri (2002), insanoğlunun en iyisini seçme eğiliminden yola çıkarak bireylerin karar verme süreçlerini inceledikleri çalışmada, geliştirdikleri ölçme aracı üzerinden katılımcıları Yetinmeyen (Maximizer) ve Yetinen (Satisficer) olmak üzere iki gruba ayırmışlardır. Araştırma sonunda seçenek sayısı arttıkça yetinmez özellikler gösteren bireylerin karar verme sürelerinin de arttığını, yaptıkları seçimlerden dolayı pişmanlık ifade ettikleri ve kendi seçimlerini başkalarının seçimleriyle sık sık karşılaştırma eğiliminde oldukları belirlenmiştir. Buna karşılık yetinen grupta yer alan bireylerin karar verme aşamasında “yeterince iyi” olanı seçip sosyal karşılaştırma içine girmedikleri ve daha az pişmanlık belirttikleri saptanmıştır. Araştırma bulgularına dayanarak Yetinmeyen (Maximizer) ve Yetinen (Satisficer) birey davranışlarına ilişkin bazı çıkarımlar yapılarak kavramlar genişletilmeye çalışılmıştır (Iyengar, Rachael, Wells, & Schwartz, 2006).

Yetinmezlik eğilimindeki bireyler mevcut alternatifleri değerlendirip, kılı kırk yararcasına olası en iyi seçimi yapmaya odaklanmaktadır. En iyisini elde etmek için neredeyse tüm alternatifleri masaya yatırır interneti, alışveriş dergilerini, reklamları vb. araştırma ve karşılaştırma kaynaklarını kararlı bir şekilde incelemeye başlar ve sıkı bir eleme işlemine tabi tutarak karar vermeye çalışır. Yetinmezlik eğilimindeki bireyler test edemeyeceği kadar seçenek varsa araştırmayı bırakabilir ve sonrasında “belki biraz daha araştırsaydım en iyisine karar verebilirdim” şeklinde bir şüpheye düşebilir. Yetinmezlik, doyurulamaz bir hal alabilir ve dahası kronik bir şekilde varlığını devam ettirebilir. Yetinmezlik eğilimi gösteren bireyler mükemmel seçeneği bulmaya ısrarla çalışırken yetinen (satisficer) bireyler için seçenekler arasında seçim yapma fazla zaman almaz. Karar verme süreci, yeterince iyi olarak algılanan bir seçenek üzerinde sıkı sıkıya inceleme yapılmaksızın içsel bir uzlaş sağlanarak tamamlanır. Diğer bir ifadeyle yetinen bireyler, en iyisini elde etme isteği taşısalar da en iyiye ulaşamadığında mevcut alternatifler arasından “yeterince iyi ya da makul” eşliğinde bulunana tercih ederler (Chowdhury, Ratneshwar, & Mohanty, 2009; Lee, Lee, & Sanford, 2010; Schwartz ve diğerleri, 2002).

Yetinmezlik özelliği gösteren bireyler herhangi bir seçim durumunda (örneğin, alışveriş yaparken) üzerlerinde yoğun bir zaman baskısı hissederler. Nihai kararlarını vermiş olsalar bile fırsat verilse ya da cazip fırsatların sayısı artırılrsa karar verme süreci felce uğrayabilir (Keys & Schwartz, 2007) ve bu kararlarını değiştirme yoluna yüksek olasılıkla giderler. Yetinmez bireyler, pişmanlık yaşamamak için mükemmel seçime odaklı yaklaşıma daha derin ve kronik bir şekilde sadakat gösterirler. Yetinme özelliği gösteren bireyler ise “yeterince iyi”yi seçtiklerine inandıkları için karar verdikten sonra karşılaştırma içine girmeden mevcut seçimi deneyimlemeye başlar ve seçimlerinden dolayı çok daha düşük düzeyde pişmanlık duyarlar (Chowdhury ve diğerleri, 2009; Zeelenberg & Pieters, 2007). Yetinmezlik ya da yetinme özelliği gösteren bir bireyin verdiği bir kararın ya da bir deneyiminin iyi olması, mevcut durum ile ilgili beklentilerinin üzerinde olduğu anlamına gelir. Dolayısıyla yetinmezlik eğilimi gösteren bireylerin karar verme deneyimleri çoğunlukla beklentilerinin gerisinde kalmaktadır. Bu durumda bireyler kendilerini suçlamakta ve düş kırıklığına yol açan deneyimler bir kişisel hata olarak algılanmaktadır (Oksay, 2004). Bu bağlamda Schwartz ve diğerleri (2002) yaptıkları araştırma sonucunda yetinmezlik eğilimi yüksek bireylerin yetinme düzeyi yüksek bireylere göre depresyona girme olasılığının daha yüksek, yaşam doyumlarının ise daha düşük düzeyde olduğunu belirlemeleri oldukça anlamlıdır.

Schwartz ve diğerleri (2002) tarafından yapılan öncül çalışmalar yetinmezlik özelliğine ilişkin anlamlı bir bakış açısı sunmaktadır. Özellikle, yüksek yetinmezlik (maximization) düzeyi ile depresyona yatkınlık, stres, mükemmeliyetçilik ve pişmanlık yaşamaya duyarlılık arasında pozitif, iyimserlik, öz-

saygı ve yaşam doyumu arasında negatif ilişki elde edilmesinin yetinmezlik kavramının önemini daha belirgin hale getirdiği söylenebilir. Bireylerin neredeyse tüm yaşam alanlarında gerek büyük gerekse küçük ölçekte seçimlerle karşı karşıya kaldığı göz önüne alındığında, yetinmezlik kavramının ölçülmesinin anlamlı olacağı değerlendirilmiştir. Bu bağlamda mevcut çalışmada Nenkov ve diğerleri (2008) tarafından geliştirilen Yetinmezlik (Maximization) Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması ve Türkçe formun geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Çalışma Grubu

Yetinmezlik Ölçeği'nin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirlik analizleri, 2014-2015 eğitim öğretim yılında Sakarya Üniversitesinde öğrenim gören 199'u (%67) kadın, 101'i (%33) erkek olmak üzere 300 üniversite öğrencisinden elde edilen veriler üzerinde yapılmıştır.

Yetinmezlik Ölçeği Orijinal Formu

Nenkov ve diğerleri (2008) tarafından geliştirilen Yetinmezlik Ölçeği 6 maddeden ve tek boyuttan oluşan bir ölçme aracıdır. Ölçek 5'li bir derecelendirmeye sahiptir ("1" Hiç Katılmıyorum, "5" Tamamen Katılıyorum). Uyum geçerliği çalışmasında Yetinmezlik Ölçeği toplam puanı ile yaşam doyumu, iyimserlik ve öznel mutluluk puanları arasında sırasıyla $r = -.27$, $r = -.20$, $r = -.23$ şeklinde negatif ilişki; depresyon, pişmanlık ve mükemmeliyetçilik puanları arasında sırasıyla $r = .22$, $r = .38$, $r = .34$ şeklinde pozitif ilişkiler bulunmuştur. Doğrulayıcı faktör analizinde elde edilen uyum indeksleri $\chi^2 = 2.43$, $sd = 6$, $RMSEA = 0.000$, $GFI = .99$, $AGFI = .95$ şeklindedir. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı $.75$ olarak bulunmuştur. Geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarından elde edilen sonuçlar Yetinmezlik Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliğinin sağlandığına işaret etmektedir (Nenkov ve diğerleri, 2008).

İşlem

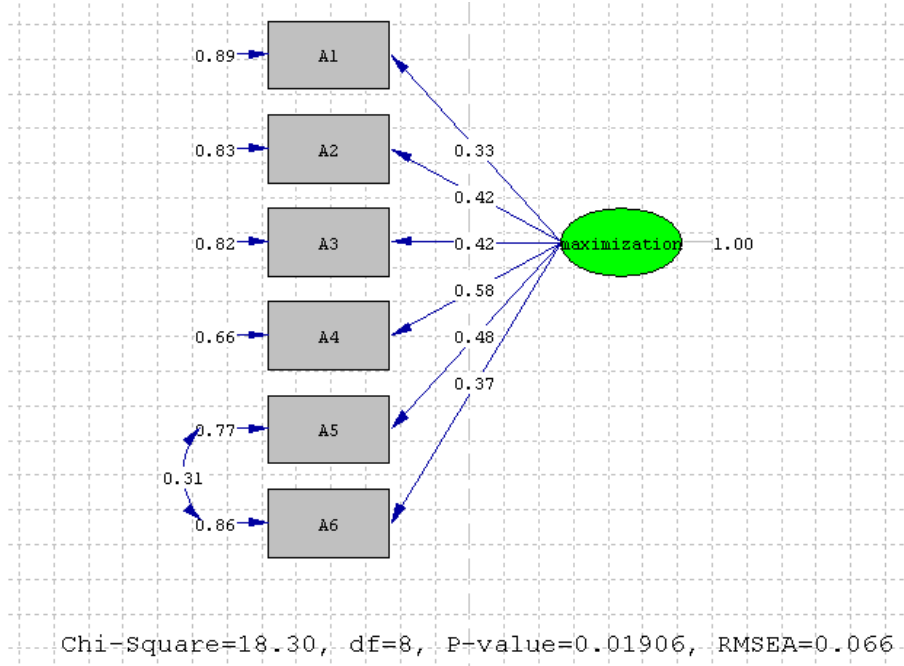
Yetinmezlik Ölçeğinin orijinal formu, iyi düzeyde İngilizce bilen iki öğretim üyesi ve üç doktora öğrencisi tarafından Türkçeye tercüme edilmiş ve daha sonra bu Türkçe formlar geri tercüme edilerek Türkçe ve İngilizce formlar arasındaki tutarlılık ele alınmıştır. Üretilen Türkçe form anlam ve dil bilgisi açısından gözden geçirilerek ilgili düzeltmeler yapılarak denemelik Türkçe form elde edilmiştir. Denemelik Türkçe form psikolojik danışma ve rehberlik ve ölçme ve değerlendirme alanında uzman iki öğretim üyesine incelenilerek görüşleri doğrultusunda düzenlemeler yapılmıştır. Elde edilen nihai form, gönüllü evli öğretmenlere uygulanarak veri elde edilmiştir. Elde edilen veriler üzerinde ölçeğin yapı geçerliği için doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmıştır. Yetinmezlik Ölçeğinin güvenilirliği iç tutarlık yöntemiyle, madde analizi ise düzeltilmiş madde-toplam korelasyonu ve t testi kullanılarak üst %27 ile alt %27'lik grupların madde ortalamaları arasındaki farkların anlamlılığıyla incelenmiştir. Geçerlik ve güvenilirlik analizleri için SPSS 15.0 ve LISREL 8.54 (Jöreskog ve Sorbom, 1996) programları kullanılmıştır.

BULGULAR

Yapı Geçerliği

Yetinmezlik Ölçeği'nin yapı geçerliği için ölçeğin orijinal formunda bulunan faktörün doğrulanması amacıyla Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır. Elde edilen uyum indeksleri ($\chi^2 = 18.30$, $sd = 8$, $RMSEA = .066$, $CFI = .95$, $IFI = .96$, $AGFI = .95$, $GFI = .98$, $SRMR = .045$) tek boyutlu Yetinmezlik modelinin iyi uyum verdiğini göstermiştir (Hu & Bentler, 1999). Ölçeğin faktör yükleri $.33$ ile $.58$ arasında sıralanmaktadır. Ancak, 5.-6. maddeler arasında ikili hata kovaryansı tanımlanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizine ait faktör yükleri Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Yetinmezlik Ölçeği'nin Path Diagramı ve Faktör Yükleri

Yetinmezlik Ölçeği Düzeltilmiş Madde-toplam Korelasyonları ve %27'lik Alt-üst Grup Farkına İlişkin *t* Değerleri

Yetinmezlik Ölçeği'nin Cronbach alfa iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .60 olarak bulunmuştur. Ölçeğin düzeltilmiş madde-toplam korelasyonlarının .24 ile .45, toplam puanlara göre belirlenmiş %27'lik alt ve üst grupların madde puanlarındaki farklara ilişkin *t* (sd=158) değerlerinin ise 9.160 ($p < .001$) ile 12.100 ($p < .001$) arasında sıralandığı görülmüştür. Bulgular Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. Yetinmezlik Ölçeği Düzeltilmiş Madde Toplam Korelasyon Katsayıları

Faktör	Madde no	<i>r_{jx}</i>	<i>t</i>
Yetinmezlik	1	.24	9,374***
	2	.33	9,668***
	3	.28	9,160***
	4	.40	11,815***
	5	.45	12,100***
	6	.36	11,238***

TARTIŞMA ve SONUÇ

Yetinmezlik, aşamalı olarak en iyiyi karara doğru gidebilmek için daha fazla kaynak harcamayı içerir. Yetinme ise, bireylerin herhangi bir karar verme durumunda kendi öncüllerine göre makul düzeyde iyi özelliklere sahip olana yönelmesi şeklinde ele alınabilir. Yetinmezlik ve yetinme kavramları iki ayrı kutup gibi dursa da her ikisine de tam anlamıyla olumlu ya da olumsuz bir yükleme yapılması zordur. Nitekim Diab, Gillespie ve Highhouse (2008), yetinmezlik kavramının depresyona yatkınlık, düşük öznel mutluluk, düşük yaşam doyumu düzeyi ile birlikte anılmasına karşı çıkmış, yetinmezlik eğilimi gösteren bireylerin en iyiyi elde etme adına çabaladıklarını ve bu sonucun insan olmanın doğasıyla çelişmediğini belirtmiştir. Bununla birlikte yetinmezlik konusunda öncü çalışmaları olan Barry Schwartz, seçim yapma şansının bireyler üzerinde pozitif bir etki oluşturacağını (Oksay, 2004) fakat

seçenek sayısının artması durumunda en iyi kararı verebilmenin zorlaşacağı ve psikolojik yararların azalacağını ifade etmiştir. Schwartz ve diğerleri'ne (2002) göre, en karlı ve en uygun seçimi yapabilmek için yapılan araştırmalar belli bir eşikten sonra saplantılı bir boyuta evrilebilecektir. Dolayısıyla bireyin yaşadığı sorun seçim yapmak için derinlemesine inceleme araştırma yapmaktan öte bireyin temel hedefinden saparak karar vermekte zorlanır hale gelmesidir.

Yetinmezlik ideal anlamda bireylerin karar verme süreci sonunda en iyi, en karlı sonuca ulaşmalarını sağlayabilecek bir potansiyele sahipken diğer taraftan bireylerin etkili karar verememelerine ya da verdikleri kararlardan memnuniyetsizlik duymalarına yol açabilecek bir motivasyonu da içermektedir. Yüksek yetinmezlik düzeyi ile depresyona yatkınlık, düşük yaşam doyumu ve pişmanlık arasındaki pozitif ilişkinin yanı sıra iyimserlik, öznel mutluluk ile negatif ilişkiye sahip olması (Schwartz ve diğerleri, 2002) yetinmezlik kavramını ilgiye değer hale getirmiştir. Mevcut çalışmada, Nenkov ve diğerleri (2008) tarafından geliştirilen ve bireylerin karar verme, seçim yapma durumlarındaki bazı tutum ve davranışlara ilişkin bileşenlerin yer aldığı Yetinmezlik Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması ve Türkçe formun geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Ölçeğin yapı geçerliğinin incelenmesinde DFA kullanılmıştır. DFA sonucunda elde edilen uyum indeksleri incelendiğinde, Hu ve Bentler'e (1999) göre tek boyutlu modelin iyi uyum verdiği ve ölçeğin orijinal faktör yapısının Türkçe formun faktör yapısıyla uyumlu olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçeğin iç tutarlık güvenilirlik katsayısının .70 ölçütüne göre biraz düşük olduğu düşünülebilir. Ancak ölçeğin psikolojik bir problemi değerlendirme veya tanı koyma amacıyla kullanılmayacağı dikkate alınırsa bu düzeyin tolere edilebilir olduğu söylenebilir. Yetinmezlik Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarından elde edilen bulgulardan yola çıkarak bazı önerilerde bulunulabilir.

Mevcut çalışmanın öncül bir yapıda olmasından yola çıkarak ölçeğin uyum geçerliğini belirlemek amacıyla, Yetinmezlik ile ilişkili olabilecek bazı değişkenleri (yaşam doyumu, aşka ilişkin tutumlar) değerlendiren, geçerlik ve güvenilirlik gibi psikometrik özellikleri kanıtlanmış ölçeklerle Yetinmezlik Ölçeği arasındaki ilişkiler araştırılabilir. Ayrıca ölçeğin test tekrar-test güvenilirliğinin incelenmesi, sonraki çalışmalar için daha geçerli sonuçlar elde edilmesini kolaylaştıracaktır. Yapılacak yeni uygulamalarla ölçeğin mevcut güvenilirlik düzeyi geliştirilebilir. Yetinmezlik Ölçeği kullanılarak yapılacak araştırmaların ölçeğin ölçme gücüne olumlu katkılar sağlayacağı düşünülmektedir. Diğer taraftan ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarının yürütüldüğü araştırma grubu üniversite öğrencilerinden oluştuğu için ölçeğin geçerlik ve güvenilirliği için farklı çalışma grupları üzerinde yapılacak çalışmalar da oldukça değerlidir.

KAYNAKLAR

- Alexander J. C., Marx, G., & Williams, L. (2004). *Self, social structure and beliefs, explanations in sociology*, University of California Press, California.
- Chowdhury, T., G., Ratneshwar, S., & Mohanty, P. (2009). The time-harried shopper: Exploring the differences between maximizers and satisficers. *Market Lett*, 20, 155-167.
- Diab, D., L., Gillespie, M., A., & Highhouse, S. (2008). Are maximizers really unhappy? The measurement of maximizing tendency. *Judgment and Decision Making*, 3(5), 364-370.
- Hu, L., T., & Bentler, P., M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structural analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1-55
- Iyengar, S. S., Wells, R. E., & Schwartz, B. (2006) Doing better but feeling worse: Looking for the "Best" job undermines satisfaction. *Psychological Science*, 17(2), 143-150.
- Joreskog, K., G., & Sorbom, D. (1996). *LISREL 8 reference guide*. Lincolnwood, IL: Scientific Software International.
- Keys, D., J., & Schwartz, B. (2007). "Leaky" rationality: How research on behavioral decision making challenges normative standards of rationality. *Perspectives on Psychological Science*, 2, 162-180.
- Lee, G., Lee, J., & Sanford, C. (2010). An exploratory study on maximizing tendency and continuance intention of web sites. *Asia Pacific Journal Of Information Systems*, 20(3), 74-90.
- Nenkov, G. Y., Morrin, M., Ward, A., Schwartz, B., & Hurland, J. (2008). A short form of the Maximization Scale: Factor structure, reliability and validity studies. *Judgment and Decision Making*, 3(5), 371-388.

- Oksay, Reyhan. (2004, bt.). *Seçenek bolluğu mutsuzluk nedeni..* Erişim tarihi: 07 Ocak 2015, <http://www.muratkaymak.com/?&Bid=203959>.
- Selman, A., & Uçar, R. (2011). Dini tercihleri anlama ve açıklanmaya farklı bir yaklaşım: Rasyonel Seçim Teorisi. *Toplum Bilimleri*, 5(10), 91-110.
- Schwartz, B., Ward, A., Monterosso, J., Lyubomirsky, S., White, K., & Lehman, D., R. (2002). Maximizing versus satisficing: Happiness is a matter of choice. *Personality and Social Psychology*, 83, 1178-1197.
- Zeelenberg, M., & Pieters, R. (2007). A theory of regret regulation. *Journal of Consumer Psychology*, 17, 3-18.

Extended Abstract

Being in search of gaining happiness, experiencing the best option and also avoiding undesirable life events is a primeval occupation of human being. There are numerous private definitions and criterions of happiness because happiness is a relative notion. Individuals confront many selection alternatives especially in happiness gaining process. Written another way, nearly all individuals have tendency of going all lengths to make the best choice and to reach the best result in all life situations. According to Rational Choice Theory, individuals choose the best way to reach the best point by making tiny distinctions by regarding material, physical (skills) and psychological (interests, personal values) aspects of current condition. Maximizers focused on excellent choice and show a chronic form of loyalty to their choices not to experience regret. When maximizers are convinced about making best choice, they do not compare their choice with new alternatives.

In current study maximization was assessed using Maximization Scale (Nenkov, Morrin, Ward, Schwartz, & Hulland, 2008). The Maximization Scale has six items (e.g., “No matter how satisfied I am with my job, it’s only right for me to be on the lookout for better opportunities”, “When I am in the car listening to the radio, I often check other stations to see if something better is playing, even if I am relatively satisfied with what I’m listening to.”) and is consisted one dimension. The maximization measured with a Likert-type scale anchored by 1 (strongly disagree) and 5 (strongly agree). Nenkov et al. (2008) found Cronbach’s alphas of .75. The Maximization Scale has not reverse item. The results of convergent validity analysis demonstrated that total scores of the maximization scale had significant negative correlation with optimism ($r = -.20$), life satisfaction ($r = -.27$), subjective happiness ($r = -.23$), and positive correlation with depression ($r = .22$), regret ($r = .38$), perfectionism ($r = .34$).

The main scope of this study is to examine the validity and reliability of the Turkish version of The Maximization Scale. Participants were 300 undergraduate students (199 were female and 101 were male) in Sakarya University Faculty of Education in 2014-2015 academic year. The mean of their ages was 20.4. Initially The Maximization Scale was translated into Turkish by two academicians and three doctoral students. After that the Turkish form was back-translated into English and examined the consistency between the Turkish and English forms of the scale. Turkish form has reviewed by two academicians from the department of measurement and evaluation, and counseling and guidance. Lastly the Turkish form was discussed by academicians and along with some corrections this scale was prepared for validity and reliability analyses. Secondly the confirmatory factor analysis was executed to confirm the original scale’s structure in Turkish culture. As reliability analysis internal consistency coefficients and the item-total correlations were examined. Data were analyzed by LISREL 8.54 and SPSS 15.0. The results of confirmatory factor analysis demonstrated that the six items loaded on one factor and that the factor structure was harmonized with the factor structure of the original scale ($\chi^2 = 18.30$, $df = 8$, $RMSEA = .066$, $CFI = .95$, $IFI = .96$, $AGFI = .95$, $GFI = .98$, $SRMR = .045$). Factor loadings ranged from .33 to .58 and the corrected item-total correlations ranged from .24 to .45.

It can be argued that based on prior studies about maximization and its personal components are important for good understanding individuals’ selection behaviors nearly all life settings. Because, maximize individuals have risky behaviors and attitudes in terms of experiencing some psychological

difficulties and disorders. As a matter of fact, there were some evidences that related to proneness to depression, lower subjective happiness and life satisfactions. Overall findings proved that the Maximization Scale had acceptable validity and reliability scores and that it may be used as a valid and reliable instrument in order to identify people's maximization level in different settings. However, the study has some limitations. As correlational statistics were utilized, no definitive statements can be made about causality among maximization, depression, pessimism, subjective happiness, and other related psychological constructs. The data presented here are limited to self-reported data and did not use a qualitative measure of these constructs. Research that will perform by qualitative measure of these constructs may facilitate to understand the nature of maximization. The preliminary results obtained in this study should not be generalized other populations and further study is required that targeting other populations, partners in romantic relationship or graduate students who are seeking for job, for instance. Finally, further studies that will use the Maximization Scale are important for its psychometric validity and reliability properties.

IJTASE